

Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
MELCHIORA WATHELETA
přednesené dne 25. ledna 2018¹

Věc C-564/16 P

**Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO)
proti**

Puma SE

„Kasační opravný prostředek – Ochranná známka Evropské unie – Nařízení (ES) č. 207/2009 – Článek 8 odst. 5 – Námitkové řízení – Relativní důvody pro zamítnutí zápisu – Nařízení (ES) č. 2868/95 – Pravidla 19 a 50 odst. 1 – Pojem ‚dobré jméno‘ – Důkazní hodnota dřívějších rozhodnutí EUIPO uznávajících dobré jméno starší ochranné známky – Pojem ‚dřívější rozhodovací praxe‘ – Povinnost uvést odůvodnění – Procesní povinnosti odvolacích senátů EUIPO“

I. Úvod

1. Svým kasačním opravným prostředkem se Úřad Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) domáhá zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 9. září 2016, Puma v. EUIPO – Gemma Group (Znázornění kočkovité šelmy ve skoku) (T-159/15, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2016:457), kterým Tribunál zrušil rozhodnutí pátého odvolacího senátu EUIPO ze dne 19. prosince 2014 (věc R 1207/2014-5), týkající se námitkového řízení mezi společnostmi Puma SE² a Gemma Group Srl³ (dále jen „sporné rozhodnutí“).

2. Otázka, která je ústředním bodem kasačního opravného prostředku, může mít praktický význam při vedení námitkových řízení zahájených na základě důvodu stanoveného v čl. 8 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 207/2009 ze dne 26. února 2009 o ochranné známce [Evropské unie]⁴. Jde totiž o určení, zda majitel ochranné známky, který na jejím základě podá námitky proti zápisu nové ochranné známky, může odůvodnit svůj návrh tím, že odkáže pouze na skutečnost, že dobré jméno jeho ochranné známky již bylo stanoveno v rozhodnutích EUIPO, která se netýkala týchž účastníků řízení.

1 – Původní jazyk: francouzština.

2 – Dále jen „společnost Puma“.

3 – Dále jen „společnost Gemma Group“.

4 – Úř. věst. 2009, L 78, s. 1.

II. Právní rámec

A. Nařízení č. 207/2009

3. Článek 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 stanoví, že „[n]a základě námitek majitele starší ochranné známky ve smyslu odstavce 2 se rovněž nezapíše ochranná známka, pokud je totožná se starší ochrannou známkou nebo je jí podobná a pokud má být zapsána pro výrobky nebo služby, které nejsou podobné těm, pro které je starší ochranná známka zapsána, pokud jde o starší ochrannou známku [Evropské unie], která má v rámci [Unie] dobré jméno, nebo o starší národní ochrannou známku, která má dobré jméno v příslušném členském státě, a užívání přihlašované ochranné známky bez řádného důvodu by neprávem těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu.“

4. Mezi ustanovení hlavy VII nařízení č. 207/2009, nadepsané „Odvolání“, patří čl. 63 odst. 2, který zní následovně:

„Při projednávání odvolání vyzývá odvolací senát účastníky tak často, jak je to nezbytné, aby předložili ve stanovené lhůtě vyjádření ke sdělením, která jim zaslal, nebo ke sdělením, která předložili ostatní účastníci.“

5. Článek 75 nařízení č. 207/2009 stanoví, že „[r]ozhodnutí [EUIPO] musí být odůvodněna. Mohou být založena pouze na důvodech, ke kterým měli účastníci možnost se vyjádřit.“

6. Článek 76 nařízení č. 207/2009 stanoví:

„1. V průběhu řízení zkoumá [EUIPO] skutečnosti z moci úřední; v řízení týkajícím se relativních důvodů zamítnutí se však [EUIPO] při zkoumání omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky.“

2. [EUIPO] nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.“

7. Konečně čl. 78 odst. 1 nařízení č. 207/2009 stanoví:

„1. V řízení [ve všech řízeních] před [EUIPO] patří mezi důkazní prostředky:

[...]

c) předložení dokladů a důkazů;

[...]“

B. Nařízení (ES) č. 2868/95

8. Pravidlo 19 odst. 2 nařízení Komise (ES) č. 2868/95 ze dne 13. prosince 1995, kterým se provádí nařízení Rady (ES) č. 40/94 o ochranné známce Společenství⁵, stanoví:

„Ve lhůtě uvedené v odstavci 1 předloží osoba, která námitky podala, i důkaz o existenci, platnosti a rozsahu ochrany své starší známky nebo staršího práva a důkazy o svém oprávnění podat námitky. Osoba, která námitky podala, předloží zejména tyto důkazy:

- a) jsou-li námitky založeny na ochranné známce, která není ochrannou známkou Společenství, důkazy o jejím podání nebo zápisu, a to tak, že předloží:
  - i) není-li ochranná známka dosud zapsána, kopii příslušného osvědčení o podání přihlášky nebo rovnocenného dokumentu vystaveného orgánem, u něhož byla přihláška ochranné známky podána; nebo
  - ii) je-li ochranná známka zapsána, kopii příslušného osvědčení o zápisu, a případně nejnovějšího osvědčení o obnově zápisu, které prokazuje, že ochranná známka je chráněna i po lhůtě uvedené v odstavci 1 a jakémkoliv jejím prodloužení, nebo rovnocenné dokumenty vystavené orgánem, u něhož byla přihláška ochranné známky zapsána;
- b) jsou-li námitky založeny na obecně známé ochranné známce ve smyslu čl. 8 odst. 2 písm. c) nařízení, důkazy prokazující obecnou známost této známky na příslušném území;
- c) jsou-li námitky založeny na známce s dobrým jménem ve smyslu čl. 8 odst. 5 nařízení, kromě důkazů uvedených v písmeni a) tohoto odstavce ještě důkazy prokazující, že známka má dobré jméno, a důkazy či argumenty prokazující, že užívání přihlašované ochranné známky bez řádného důvodu by neprávem těžilo z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starší ochranné známky nebo jim bylo na újmu;

[...]“

9. Pravidlo 50 odst. 1 nařízení č. 2868/95 stanoví:

„Není-li stanoveno jinak, použijí se ustanovení o řízení před oddělením, které vydalo rozhodnutí, proti kterému bylo podáno odvolání, přiměřeně i pro odvolací řízení.

Směřuje-li odvolání zejména proti rozhodnutí přijatému v námitkovém řízení, nepoužije se na lhůty stanovené podle čl. 61 odst. 2 nařízení článek 78a nařízení.

Směřuje-li odvolání proti rozhodnutí námitkového oddělení, omezí [odvolací] senát přezkum odvolání na skutečnosti a důkazy předložené ve lhůtách stanovených nebo určených námitkovým oddělením v souladu s nařízením a těmito pravidly, pokud se senát nedomnívá, že by měly být vzaty v úvahu další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy podle [čl. 76] odst. 2 nařízení [č. 207/2009].“

III. Skutečnosti předcházející sporu:

10. Dne 14. února 2013 podala společnost Gemma Group u EUIPO přihlášku ochranné známky Evropské unie na základě nařízení č. 207/2009.

⁵ – Úř. věst. 1995, L 303, s. 1, ve znění nařízení Komise (ES) č. 1041/2005 ze dne 29. června 2005 (Úř. věst. 2005, L 172, s. 4).

11. Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je následující obrazové označení modré barvy:

12. Výrobky, pro které byl zápis požadován, náležejí do třídy 7 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu: „Dřevoobráběcí stroje; stroje pro zpracování hliníku; stroje pro zpracování PVC“.

13. Příhláška ochranné známky Evropské unie byla zveřejněna ve *Věstníku ochranných známek Společenství* č. 66/2013 ze dne 8. dubna 2013.

14. Dne 8. července 2013 podala žalobkyně, společnost Puma, na základě článku 41 nařízení č. 207/2009 námitky proti zápisu přihlášené ochranné známky pro všechny výrobky uvedené v bodě 12 tohoto stanoviska. Důvodem námitek byl důvod uvedený v čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

15. Námitky byly založeny zejména na následujících starších ochranných známkách:

- obrazové mezinárodní ochranné známce vyobrazené níže, jež byla zapsána dne 30. září 1983 pod číslem 480105 a její zápis byl obnoven do roku 2023, s účinky v Beneluxu, České republice, Francii, Chorvatsku, Itálii, Maďarsku, Rakousku, Portugalsku, Rumunsku, Slovinsku a Slovensku, a označuje výrobky náležející do tříd 18, 25 a 28, jež pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:
  - třída 18: „Kabelky se závěsným řemenem a cestovní tašky, lodní kufry a tašky, zejména pro sportovní náčiní a sportovní oděvy“;
  - třída 25: „Oděvy, vysoké holínky, boty a domácí obuv“;
  - třída 28: „Hry, hračky; potřeby pro fyzické cvičení, potřeby pro gymnastiku a sport (nezahrnuté v jiných třídách), včetně sportovních míčů“;

- obrazové mezinárodní ochranné známce vyobrazené níže, jež byla zapsána dne 17. června 1992 pod číslem 593987 a její zápis byl obnoven do roku 2022, s účinky v Beneluxu, Bulharsku, České republice, Estonsku, Řecku, Španělsku, Francii, Chorvatsku, Itálii, Kypru, Lotyšsku, Litvě, Maďarsku, Rakousku, Polsku, Portugalsku, Rumunsku, Slovinsku, Slovensku, Finsku a Spojeném království, a označuje zejména výrobky náležející do tříd 18, 25 a 28, jež pro každou z těchto tříd odpovídají následujícímu popisu:
  - třída 18: „Výrobky z kůže a její imitace (zahrnuté v této třídě); kabelky a jiná pouzdra nepřizpůsobená výrobkům, jež mají obsahovat, a drobné kožené výrobky, zejména peněženky, náprsní tašky, klíčenky; kabelky, aktovky diplomatky, pytle na skladování a nákupní tašky, školní tašky a aktovky, turistické batohy, batohy, sáčky, tašky na zápasy, cestovní a úložné tašky a cestovní tašky z kůže a její imitace, z umělých hmot, tkanin a textilií nebo náhražek kůže; neceséry cestovní (kožená galanterie); pásy na nošení závěsné; zvířecí kůže; kufry a cestovní tašky; deštníky, slunečníky a vycházkové hole; biče, sedlářské výrobky“;

- třída 25: „Oděvy, obuv, kloboučnické zboží; části a součásti obuvi, podešve pro obuv, falešné a ortopedické podešve, podpatky, svršky na obuv; protiskluzné pomůcky pro obuv, kolíky a hroty; podšívky, šité vaky na oděvy; korzetářské výrobky; vysoké holínky, domácí obuv, pantofle a bačkory; konečné obuvní výrobky, vycházková, sportovní, rekreační, tréninková, běžecká, tělocvičná, koupací a fyziologická obuv (zahrnuté v této třídě), tenisová obuv; kamaše a návleky, kožené kamaše a návleky, legíny, ovinovačky, psí dečky na boty; tréninkové oděvy, gymnastické trenýrky a dresy, fotbalové trenýrky a dresy, tenisové košile a trenýrky, koupelové a plážové oděvy a oblečení, pánské plavky a slipové plavky, včetně dvoudílných, sportovní a rekreační oděvy a oblečení (včetně pletených a trikotových), rovněž pro fyzický trénink, běh nebo vytrvalostní běh a gymnastiku, sportovní trenýrky a kalhoty, dresy, svetry, trika, mikiny, tenisové a lyžařské oděvy a oblečení; tepláky a rekreační oděvy, tepláky a oblečení do každého počasí, punčochy (pletené zboží), fotbalové štulpny, rukavice, včetně kožených rukavic, rovněž z imitace kůže nebo z umělé kůže, čepice a čapky, stužky do vlasů, čelenky a čelenky pohlcující pot, šály, šátky na hlavu, šátky, mantily; opasky, větrovky a bundy s kapucí, kabáty v námořnickém stylu a pláštěnky, kabáty, pláště, bundy a saka, sukně, trenýrky a kalhoty, svetry a soupravy skládající se z několika kusů oděvů a spodního prádla; spodní prádlo“;
- třída 28: „Hry, hračky, včetně miniaturních bot a miniaturních míčů (hračky); stroje a náčiní pro kondiční cvičení, gymnastiku a sport (zahrnuté v této třídě); lyžařská, tenisová a rybářská výbava; lyže, lyžařské vázání, lyžařské hole; hrany lyží, stoupací pásy; hrací míče a balony, včetně sportovních a hracích míčů a balonů; činky, koule, disky, oštěpy; tenisové rakety, pátky na ping-pong nebo stolní tenis, badminton a squash, kriketové pátky, golfové hole a hokejky; tenisové a badmintonové míčky; kolečkové brusle a brusle, boty kolečkových bruslí, rovněž s vyztuženými podrážkami; stoly na stolní tenis; gymnastické kužely, obruče, sportovní síť, brankové síť a síť na míče; sportovní rukavice (hráčské vybavení); panenky, šatičky pro panenky, boty pro panenky, čepice a čapky pro panenky, opasky pro panenky, zástěry pro panenky; nákolenní, loketní chrániče, chrániče kotníků a sportovní chrániče nohou; ozdoby na vánoční stromečky“;

16. Společnost Puma se na podporu námitek založených na čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 dovolávala dobrého jména starších ochranných známek ve všech členských státech a pro všechny výrobky vyjmenované v bodě 15 tohoto stanoviska.

17. Dne 10. března 2014 námitkové oddělení námítky zamítlo v plném rozsahu. Námitkové oddělení sice uznalo určitý stupeň podobnosti kolidujících označení, mělo však za to, že pokud jde o dobré jméno starší ochranné známky č. 593987, z důvodu hospodárnosti řízení nebylo třeba posoudit důkazy, jež žalobkyně předložila k prokázání rozsáhlého užívání této ochranné známky a jejího dobrého jména, a že se při průzkumu bude vycházet z domněnky, že uvedená starší ochranná známka má „zvýšenou rozlišovací způsobilost“. Na základě tohoto předpokladu námitkové oddělení dospělo k závěru, že spojitost, kterou vyžaduje čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, v projednávané věci prokázána nebyla.

18. Dne 7. května 2014 podala žalobkyně na základě článků 58 až 64 nařízení č. 207/2009 proti tomuto rozhodnutí u EUIPO odvolání.

19. Sporným rozhodnutím pátý odvolací senát EUIPO odvolání zamítl.

20. Zprvce měl za to, že starší ochranné známky a přihlášená ochranná známka vykazují určitý stupeň vzhledové podobnosti a vyjadřují stejný koncept „kočkovité šelmy ve skoku připomínající pumu“.

21. Zadruhé odvolací senát odmítl argument žalobkyně, podle kterého námitkové oddělení potvrdilo existenci dobrého jména starších ochranných známek, a to proto, že se námitkové oddělení omezilo z důvodu hospodárnosti řízení ve skutečnosti na tvrzení, že v projednávané věci není třeba posuzovat důkazy o dobrém jménu předložené žalobkyní a že se při průzkumu bude vycházet z domněnky, že starší ochranná známka č. 593987 má „zvýšenou rozlišovací způsobilost“. Odvolací senát poté zkoumal a odmítl důkazy o dobrém jménu starších ochranných známek týkající se výrobků uvedených v bodě 15 tohoto stanoviska.

22. Zatřetí měl odvolací senát za to, že i kdyby mělo být dobré jméno starších ochranných známek považováno za prokázané, námitky založené na čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 musí být zamítnuty, neboť nebyly splněny ani ostatní podmínky, a sice prospěch neprávem získaný z rozlišovací způsobilosti nebo dobrého jména starších ochranných známek nebo újma jim způsobená.

IV. Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

23. Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 1. dubna 2015 podala společnost Puma žalobu na neplatnost sporného rozhodnutí.

24. Společnost Puma na podporu své žaloby uplatnila v podstatě tři důvody, z nichž první vychází z porušení zásad právní jistoty a řádné správy tím, že odvolací senát odmítl důkazy týkající se dobrého jména starších ochranných známek a dospěl k závěru, že dobré jméno těchto ochranných známek nebylo prokázáno, druhý vychází z porušení článků 75 a 76 nařízení č. 207/2009 tím, že odvolací senát posoudil důkazy týkající se dobrého jména starších ochranných známek, přestože námitkové oddělení takovéto posouzení neprovedlo, a třetí vychází z porušení čl. 8 odst. 5 uvedeného nařízení.

25. Společnost Puma v prvním žalobním důvodu v podstatě uvedla, že odvolací senát tím, že odmítl důkazy žalobkyně týkající se dobrého jména starších ochranných známek a odchýlil se od své rozhodovací praxe týkající se dobrého jména starších ochranných známek, porušil zásady právní jistoty a řádné správy. Na podporu tohoto žalobního důvodu společnost Puma uplatnila u Tribunálu dva argumenty: první se týkal odmítnutí ze strany odvolacího senátu vzít v úvahu důkazy, které nebyly přeloženy do jazyka řízení, a druhý se týkal skutečnosti, že se odvolací senát odchýlil od své dřívější rozhodovací praxe.

26. Tribunál poté, co prohlásil, že některá vyobrazení předložená společností Puma jsou nepřijatelná, neboť byla předložena poprvé až před ním, analyzoval oba argumenty společnosti Puma uplatněné v rámci jejího prvního žalobního důvodu. Tribunál připomněl obsah práva na řádnou správu, které zahrnuje zejména povinnost správních orgánů odůvodnit svá rozhodnutí, přičemž tato povinnost uvést odůvodnění slouží zejména k tomu, aby bylo umožněno jednak zúčastněným osobám seznámit se s důvody, pro které bylo opatření přijato, za účelem obrany jejich práv, a jednak unijnímu soudu vykonat přezkum legality rozhodnutí.

27. Tribunál zdůraznil, že Soudní dvůr ve své judikatuře týkající se zásad rovného zacházení a řádné správy, zejména ve svém rozsudku ze dne 10. března 2011, *Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM* (C-51/10 P, EU:C:2011:139), upřesnil, že EUIPO musí v rámci průzkumu přihlášky ochranné známky Evropské unie zohlednit již přijatá rozhodnutí ve věci podobných přihlášek a se zvláštní pozorností se zabývat otázkou, zda je třeba rozhodnout v tomtéž smyslu, či nikoli, přičemž však zásady rovného zacházení a řádné správy musí být v souladu s dodržováním legality. Tribunál dále připomněl, že osoba, která požaduje zápis označení jako ochranné známky, tudíž nemůže ve svůj prospěch uplatňovat případnou protiprávnost, k níž došlo ve prospěch jiné osoby, aby dosáhla totožného rozhodnutí. Ostatně z důvodů právní jistoty a právě řádné správy musí být průzkum každé přihlášky k zápisu striktní a úplný, aby se předešlo tomu, že ochranné známky budou zapsány neoprávněně.

Takový průzkum musí být proveden v každém konkrétním případě, jelikož zápis označení jako ochranné známky závisí na specifických kritériích použitelných v rámci skutkových okolností projednávaného případu, sloužících k ověření, zda dotčené označení nespadá pod některý důvod pro zamítnutí zápisu.

28. Pokud jde o první argument společnosti Puma na podporu jejího prvního žalobního důvodu, Tribunál jej odmítl, když uvedl, že v souladu s pravidlem 19 nařízení č. 2868/95 měl odvolací senát právem za to, že důkazy, které nebyly předloženy v jazyce řízení, zohledněny být nemohou.

29. Pokud jde o druhý argument společnosti Puma, v němž tato společnost uvedla, že se odvolací senát dopustil nesprávného právního posouzení, když se odchýlil od rozhodovací praxe EUIPO a judikatury Tribunálu, Tribunál nejprve připomněl obsah tří rozhodnutí EUIPO z nedávné doby, podle nichž EUIPO dospěl k závěru, že uvedené dobré jméno existuje, přičemž Tribunál v tomto kontextu odkázal rovněž na důkazy, které společnost Puma v těchto řízeních předložila na podporu dobrého jména svých starších ochranných známek. Dále měl Tribunál v bodě 31 napadeného rozsudku za to, že společnost Puma na tato rozhodnutí řádně poukázala v průběhu řízení před odvolacím senátem, aniž je odvolací senát ve sporném rozhodnutí přezkoumal a zmínil, neboť se tento senát omezil na připomenutí, že EUIPO není vázán svou dřívější rozhodovací praxí. Kromě toho Tribunál zdůraznil, že závěry EUIPO v těchto třech rozhodnutích jsou podepřeny několika rozhodnutími vnitrostátních úřadů předloženými společností Puma.

30. Tribunál měl tak za to, že EUIPO konstatoval dobré jméno starších ochranných známek ve třech rozhodnutích z nedávné doby a že zjištění o dobrém jménu ochranné známky je zjištěním skutkovým, jež nezávisí na přihlášené ochranné známce.

31. Tribunál z toho v bodě 34 napadeného rozsudku vyvodil, že „s ohledem na judikaturu [...], podle které musí EUIPO zohlednit již přijatá rozhodnutí ve věci podobných přihlášek a se zvláštní pozorností se zabývat otázkou, zda je třeba rozhodnout v tomtéž smyslu, či nikoli, a s ohledem na jeho povinnost uvést odůvodnění, se odvolací senát nemohl odchýlit od rozhodovací praxe EUIPO a nepodat vysvětlení důvodů, jež jej vedly k závěru, že skutková zjištění o dobrém jménu starších ochranných známek, jež učinil v uvedených rozhodnutích, nejsou nebo již nejsou relevantní. Odvolací senát se totiž vůbec nezmiňuje o tom, že by od vydání výše uvedených nedávných rozhodnutí došlo k oslabení tohoto dobrého jména, ani o případné protiprávnosti této rozhodovací praxe.“

32. Tribunál v tomto ohledu odmítl argument EUIPO, podle něhož tato rozhodnutí nemají být zohledněna z důvodu, že žádné z nich nebylo doprovázeno důkazy o dobrém jménu starších ochranných známek, jež byly předloženy v rámci těchto řízení, přičemž upřesnil, že odvolací senát má při přezkumu odvolání směřujícího proti rozhodnutí posuzovací pravomoc v souladu s pravidlem 50 odst. 1 třetím pododstavcem nařízení č. 2868/95 k rozhodnutí, zda je třeba vzít, či nevzít v úvahu další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy, které nebyly předloženy ve lhůtách stanovených nebo určených námitkovým oddělením.

33. S ohledem na okolnosti projednávané věci Tribunál v bodech 37 a 38 napadeného rozsudku upřesnil, že „s ohledem na svou dřívější rozhodovací praxi z nedávné doby, jež byla podepřena poměrně vysokým počtem vnitrostátních rozhodnutí a rozsudkem Tribunálu, v souladu se zásadou řádné správy [...], [měl odvolací senát] požádat žalobkyni, aby předložila doplňkové důkazy dobrého jména starších ochranných známek – byť pouze k jejich odmítnutí – jak mu to umožňovalo pravidlo 50 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2868/95, nebo uvést důvody, proč měl za to, že zjištění učiněná v uvedených dřívějších rozhodnutích o dobrém jménu starších ochranných známek neměla být v projednávané věci zohledněna. Toto bylo o to nezbytnější, že některá z uvedených rozhodnutí velmi podrobně zmiňovala důkazy, na kterých bylo založeno v nich učiněné posouzení dobrého jména starších ochranných známek, což mělo odvolací senát upozornit na jejich existenci.“ Tribunál tedy prvnímu žalobnímu důvodu společnosti Puma vyhověl, když uvedl, že EUIPO porušil zásadu řádné správy, zejména povinnost odůvodnit svá rozhodnutí.

34. Tribunál ještě uvedl, že jelikož je intenzita dobrého jména starších ochranných známek zohledněna při globálním posouzení existence újmy ve smyslu čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, k níž se odvolací senát ve sporném rozhodnutí vyjádřil pro úplnost, nesprávné právní posouzení, jehož se dopustil tento odvolací senát, může mít na rozhodnutí o námitkách rozhodující vliv. Tribunál měl přitom za to, že uvedený odvolací senát nemůže rozhodnout o tvrzeném porušení čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, protože neprovedl úplný přezkum dobrého jména starších ochranných známek.

35. Tribunál tedy prvnímú žalobnímu důvodu společnosti Puma v bodě 44 napadeného rozsudku vyhověl a sporné rozhodnutí zrušil v rozsahu, v němž zamítlo námitky žalobkyně, aniž bylo třeba zkoumat ostatní žalobní důvody uplatněné žalobkyní.

V. Návrhová žádání účastníků řízení a řízení před Soudním dvorem

36. V rámci svého kasačního opravného prostředku se EUIPO domáhá, aby Soudní dvůr napadený rozsudek zrušil a společnosti Puma uložil náhradu nákladů řízení, které vynaložil. Společnost Puma navrhuje, aby Soudní dvůr zamítl kasační opravný prostředek a uložil EUIPO náhradu vynaložených nákladů řízení.

37. Účastníci řízení podali písemná vyjádření a na jednání dne 14. prosince 2017 přednesli ústní vyjádření.

VI. Ke kasačnímu opravnému prostředku

38. Na podporu svého kasačního opravného prostředku EUIPO uplatňuje dva důvody. První důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 a zásady řádné správy, ve spojení s pravidlem 19 odst. 2 písm. c) nařízení č. 2868/95 a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází z porušení pravidla 50 odst. 1 nařízení č. 2868/2009 a čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

39. Oba tyto důvody kasačního opravného prostředku rozvíjí v rámci čtyř argumentů, které upřesňuje ve třech bodech. I když tento postup není právě nejpréhlednější, zpochybněné body jsou uvedeny přesně. Tyto vytykané skutečnosti umožňují identifikovat tři části v rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku.

40. Zaprvé Tribunál v bodě 31 napadeného rozsudku nezohlednil postavení a procesní povinnosti EUIPO v řízeních *inter partes*, když konstatoval, že společnost Puma „řádne poukázala“ na tři dřívější rozhodnutí EUIPO pro účely prokázání dobrého jména ochranných známek společnosti Puma, jak vyžaduje pravidlo 19 odst. 2 písm. c) nařízení č. 2868/95.

41. Zadruhé, Tribunál v bodě 34 napadeného rozsudku nesprávně vyložil kontradiktorní povahu řízení *inter partes* a pojem „dobré jméno“ ve smyslu čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, když dřívější rozhodnutí EUIPO kvalifikoval jako „rozhodovací praxi“. Tribunál se podle EUIPO dopustil nesprávného právního posouzení, když odvolacímu senátu EUIPO uložil, aby vysvětlil, proč nezohlednil konstatování, která učinil v dřívějších rozhodnutích týkajících se dobrého jména ochranných známek společnosti Puma.

42. Zatřetí Tribunál v bodě 37 napadeného rozsudku nemohl konstatovat, že odvolací senát EUIPO měl podpůrnou povinnost vyzvat společnost Puma z moci úřední, aby předložila doplňkové důkazy o dobrém jménu, které uplatňovala. Tím Tribunál porušil zásadu kontradiktornosti, která upravuje řízení *inter partes* v souladu s čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 a zásadu řádné správy. Tato třetí část

se pojí k vytýkané skutečnosti uvedené v rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku na základě čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009, použitelného na základě pravidla 50 odst. 1 nařízení č. 2868/95. Tyto aspekty kasačního opravného prostředku budou tedy přezkoumány společně v rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku.

A. K prvním dvěma částem prvního důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícího z porušení čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 a zásady řádné správy, ve spojení s pravidlem 19 odst. 2 písm. c) nařízení č. 2868/95 a čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009

43. První dvě části prvního důvodu kasačního opravného prostředku přezkoumám společně, neboť se obě v podstatě týkají dopadu rozhodovací praxe EUIPO na důkaz o dobrém jménu ochranné známky.

44. Úvodem je třeba uvést, že EUIPO nezpochybňuje možnost, aby osoba podávající námítky odkazovala na jeho dřívější rozhodovací praxi, ale skutečnost, že dřívější rozhodnutí může být zohledněno, aniž osoba podávající námítky doplní k tomuto odkazu přesné a správné reference na dokumenty, které byly předloženy v řízení, které vedlo k tomuto rozhodnutí, a to v jazyce nového řízení⁶.

45. Pokud by se postupovalo podle této teze, vedlo by to k tomu, že by byla popřena důkazní hodnota konstatování učiněných v dřívějším rozhodnutí, a tedy k tomu, že by judikatura týkající se dřívější rozhodovací praxe byla zbavena velké části svého významu, neboť by si osoba podávající námítky nemohla ušetřit identifikaci předtím předložených důkazů a prokázání jejich relevance pro nové námitkové řízení.

46. Povaha „dobrého jména“ starší ochranné známky ve smyslu čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009 je přitom zcela slučitelná s povinností EUIPO zohlednit svou dřívější rozhodovací praxi, jak ji zakotvil Soudní dvůr v souvislosti s jinými důvody pro zamítnutí zápisu, ať se jedná o absolutní⁷ či relativní⁸ důvody.

47. Neshledávám totiž důvody, pro něž by se zásada rovného zacházení a zásada řádné správy, na nichž je založena judikatura Soudního dvora týkající se povinnosti EUIPO „zohlednit již přijatá rozhodnutí ve věci podobných přihlášek a se zvláštní pozorností se zabývat otázkou, zda je třeba rozhodnout v tomtéž smyslu či nikoli“⁹, nepoužily v rámci použití čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009.

6 – Viz bod 29 kasačního opravného prostředku.

7 – S ohledem na čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146) viz rozsudek ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM (C-51/10 P, EU:C:2011:139, body 73 až 77).

8 – S ohledem na posouzení skutečného užívání starší ochranné známky viz například rozsudek ze dne 17. července 2014, Reber Holding v. OHIM (C-141/13 P, nezveřejněný, EU:C:2014:2089, body 45 a 46).

9 – Rozsudek ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM (C-51/10 P, EU:C:2011:139, body 73 a 74). Viz rovněž rozsudek ze dne 17. července 2014, Reber Holding v. OHIM (C-141/13 P, nezveřejněný, EU:C:2014:2089, bod 45), jakož i usnesení ze dne 12. prosince 2013, Getty Images (US) v. OHIM (C-70/13 P, nezveřejněné, EU:C:2013:875, body 41 s 42) a ze dne 11. září 2014, Think Schuhwerk v. OHIM (C-521/13 P, EU:C:2014:2222, bod 57).

1. K povaze „dobrého jména“

48. Nejprve je třeba uvést, že ochranná známka získá dobré jméno ve smyslu unijního práva, pokud ji zná podstatná část veřejnosti dotčené výrobky nebo službami, na které se tato ochranná známka vztahuje, na podstatné části území Evropské unie¹⁰.

49. Jde tedy o skutkové zjištění: „dobré jméno“ je reálnou skutečností¹¹. Soudní dvůr to ostatně již implicitně, ale nepochybně uznal, když v rámci kasačního opravného prostředku uvedl, že konstatování o tom, že starší ochranná známka získala dobré jméno, spadá pod posouzení skutkového stavu Tribunálem¹².

50. Sdílím tedy posouzení Tribunálu v bodě 33 napadeného rozsudku, podle něhož zjištění o dobrém jménu starších ochranných známek uplatněných společností Puma je zjištěním skutkovým, jež nezávisí na ochranné známce přihlášené ve sporném řízení o zápisu.

51. Ačkoli se jeví, že EUIPO měl již v rámci dřívějších řízení příležitost uznat, že určitá ochranná známka má dobré jméno ve smyslu čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, je třeba to považovat za skutkové zjištění. Důkazní prostředky, které EUIPO použil jako základ pro uvedené zjištění, se přitom musí v zásadě objevit v odůvodnění dřívějšího rozhodnutí. Platí totiž, že „povinnost, aby EUIPO odůvodnil svá rozhodnutí na základě čl. 75 první věty nařízení č. 207/2009, má stejný dosah jako povinnost vyplývající z čl. 296 druhého pododstavce SFEU, který vyžaduje, aby z odůvodnění jasné a jednoznačně vyplývaly úvahy orgánu, jenž akt vydal, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum [...]“¹³. K tomu, aby tento požadavek splnily, důkazní prostředky, které odůvodňují, že majitel získal „dobré jméno“ pro starší ochrannou známku, budou muset být nezbytně, více či méně výslovně, uvedeny v rozhodnutí EUIPO, které tuto skutečnost uznává. Tyto důkazní prostředky již tedy nejsou nezbytnými v rámci pozdějšího námitkového řízení, neboť jsou uvedeny v dřívějším rozhodnutí EUIPO na podporu jeho konstatování. Toto rozhodnutí je dostatečné samo o sobě.

52. Tribunál se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 30 a 31 napadeného rozsudku přijal odkaz, který společnost Puma učinila ve svých námitkách na tři dřívější rozhodnutí EUIPO, jakožto platné odkazy nejen na konstatování o dobrém jménu starších ochranných známek, k němuž vedla tato řízení, ale rovněž na důkazy předložené společností Puma v rámci těchto řízení.

10 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. září 2015, Iron & Smith (C-125/14, EU:C:2015:539, bod 17). Viz rovněž rozsudky ze dne 14. září 1999, General Motors (C-375/97, EU:C:1999:408), jakož i ze dne 6. října 2009, PAGO International (C-301/07, EU:C:2009:611, bod 30). Soudní dvůr výslovně uznal v bodě 16 svého rozsudku ze dne 3. září 2015, Iron & Smith (C-125/14, EU:C:2015:539), že výraz „získala v [Unii] dobré jméno“ má stejný význam v nařízení o ochranné známce Evropské unie (ať jde o nařízení č. 207/2009 či o nařízení č. 40/94) i ve směrnici, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách [v daném případě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/95/ES ze dne 22. října 2008, kterou se sblíží právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 2008, L 299, s. 25)]. V právní nauce, Azéma, J., „Marques renommées et marques notoires en droit européen et en droit français“, v *Marques notoires et de haute renommée – Well-know and Famous Trademarks*, L. G. D. J.-Schulthess, 2011, s. 23 až 36, zvláště s. 27.

11 – Viz Sancho Gargallo, I., „Alcance de la protección de la marca notoria en la jurisprudencia comunitaria“, v Morral Soldevila, R. (dir.), *Problemas actuales de derecho de la propiedad industrial*, Thomson Reuters-Civitas, 2011, s. 141 až 155, zvláště s. 141.

12 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. ledna 2016, Hesse v. OHIM (C-50/15 P, EU:C:2016:34, bod 29).

13 – Usnesení ze dne 14. dubna 2016, KS Sports v. EUIPO (C-480/15 P, nezveřejněné, EU:C:2016:266, bod 32). V tomto usnesení Soudní dvůr provedl v jediném bodě syntézu toho, co již uvedl v souvislosti s podobnými ustanoveními nařízení č. 40/94 a Smlouvou o ES ve svém rozsudku ze dne 21. října 2004, KWS Saat v. OHIM (C-447/02 P, EU:C:2004:649, body 63 až 65).

2. K dopadu řízení *inter partes* na zohlednění dřívější rozhodovací praxe

53. Dále na rozdíl od toho, co uvádí EUIPO na podporu svého prvního důvodu kasačního opravného prostředku, zohlednění dřívější rozhodovací praxe týkající se dobrého jména starší ochranné známky není v rozporu s kontradiktorní povahou námitkového řízení; není v rozporu ani se specificitou zjištění učiněných v každém námitkovém řízení¹⁴.

54. Soudní dvůr totiž uvedl dvě upřesnění, pokud jde o vymezení povinnosti EUIPO zohlednit svou dřívější rozhodovací praxi. Jednak platí, že „zásady rovného zacházení a řádné správy musí být v souladu se zásadou legality“¹⁵. Kromě toho „z důvodů právní jistoty a právě řádné správy musí být průzkum každé přihlášky k zápisu striktní a úplný, aby se předešlo tomu, že ochranné známky budou zapsány neoprávněně [...]. *Takový průzkum musí být proveden v každém konkrétním případě.*“¹⁶

55. V souladu s těmito zásadami stejně tak jako osoba, která žádá o zápis označení jako ochranné známky, nemůže ve svůj prospěch uplatňovat případnou protiprávnost, k níž došlo ve prospěch jiné osoby, aby dosáhla totožného rozhodnutí¹⁷, i osoba, která podává námitky proti zápisu ochranné známky, nemůže ve svůj prospěch uplatňovat případnou protiprávnost, k níž došlo předtím, aby dosáhla totožného rozhodnutí.

56. Pokud tedy majitel ochranné známky může na podporu svých námitek uplatnit rozhodovací praxi EUIPO týkající se dobrého jména takové ochranné známky, může přihlašovatel ochranné známky zpochybňovat nebo kritizovat její relevanci v projednávané věci. Uplatnitelnost dřívější rozhodovací praxe totiž přihlašovatele ochranné známky nezabavuje práva zpochybňovat důkazy předložené na podporu námitek.

57. V každém případě bez ohledu na to, zda mezi účastníky řízení proběhla, či neproběhla diskuze, bude EUIPO muset zohlednit jedno nebo více uplatněných rozhodnutí a se zvláštní pozorností se zabývat otázkou, zda je třeba rozhodnout, či nerozhodnout v tomtéž smyslu, a v důsledku toho odůvodnit své rozhodnutí, nic více ani méně.

58. Ve skutečnosti se v tomto ohledu jedná pouze o použití povinnosti uvést odůvodnění, která je uložena EUIPO na základě článku 75 nařízení č. 207/2009. Ačkoli tedy EUIPO nemusí specifikovat všechny relevantní skutkové a právní okolnosti, z jeho odůvodnění musí jasně a jednoznačně vyplývat jeho úvahy, tak aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k přijetí opatření, a příslušný soud mohl vykonávat svůj přezkum¹⁸. Pokud tak byly právní okolnosti a úvahy, která mají zásadní význam v obecné struktuře sporného rozhodnutí, dostatečně uvedeny, EUIPO není povinen přijímat specifické odůvodnění k ospravedlnění svého rozhodnutí s ohledem na dřívější rozhodnutí uplatněná některým z účastníků řízení¹⁹.

14 – Viz body 22 a 51 až 53 kasačního opravného prostředku.

15 – Rozsudek ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM (C-51/10 P, EU:C:2011:139, bod 75). Viz rovněž rozsudek ze dne 17. července 2014, Reber Holding v. OHIM (C-141/13 P, nezveřejněný, EU:C:2014:2089, bod 45), jakož i usnesení ze dne 12. prosince 2013, Getty Images (US) v. OHIM (C-70/13 P, nezveřejněné, EU:C:2013:875, bod 43) a ze dne 11. září 2014, Think Schuhwerk v. OHIM (C-521/13 P, EU:C:2014:2222, bod 57).

16 – Rozsudek ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM (C-51/10 P, EU:C:2011:139, bod 77); kurzivou zvýraznil autor stanoviska. Viz rovněž usnesení ze dne 12. prosince 2013, Getty Images (US) v. OHIM (C-70/13 P, nezveřejněné, EU:C:2013:875, bod 44); ze dne 11. září 2014, Think Schuhwerk v. OHIM (C-521/13 P, EU:C:2014:2222, bod 57) a ze dne 14. dubna 2016, KS Sports v. EUIPO (C-480/15 P, nezveřejněné, EU:C:2016:266, bod 37).

17 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 10. března 2011, Agencja Wydawnicza Technopol v. OHIM (C-51/10 P, EU:C:2011:139, bod 76) a usnesení ze dne 12. prosince 2013, Getty Images (US) v. OHIM (C-70/13 P, nezveřejněné, EU:C:2013:875, bod 43).

18 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. března 2016, Naazneen Investments v. OHIM (C-252/15 P, nezveřejněný, EU:C:2016:178, body 28 a 29) a usnesení ze dne 14. dubna 2016, KS Sports v. EUIPO (C-480/15 P, nezveřejněné, EU:C:2016:266, bod 32 a citovaná judikatura).

19 – V tomto smyslu viz usnesení ze dne 14. dubna 2016, KS Sports v. EUIPO (C-480/15 P, nezveřejněné, EU:C:2016:266, bod 38).

59. Tribunál se tedy nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 34 napadeného rozsudku uvedl, že se odvolací senát nemůže odchýlit od rozhodovací praxe EUIPO, aniž podá jakékoli vysvětlení stran důvodů, jež jej vedly k závěru, že skutková zjištění o dobrém jménu starších ochranných známek, jež učinil v uvedených rozhodnutích, nejsou nebo již nejsou relevantní.

60. S ohledem na předcházející je třeba mít za to, že argumenty uplatněné v rámci prvních dvou částí prvního důvodu kasačního opravného prostředku jsou neopodstatněné.

B. Ke třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícího z porušení čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 a zásady řádné správy, jakož i ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku vycházejícímu z porušení pravidla 50 odst. 1 nařízení č. 2868/95 ve spojení s čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009

61. Jak třetí část prvního důvodu kasačního opravného prostředku, tak druhý důvod kasačního opravného prostředku, které vznesl EUIPO na podporu svého kasačního opravného prostředku, se týkají bodu 37 napadeného rozsudku, v němž Tribunál v podstatě uvedl, že vzhledem k tomu, že odvolací senát EUIPO neuvedl důvody, pro něž měl za to, že zjištění, jež učinil ve svých dřívějších rozhodnutích neměla být zohledněna, „měl [...] v souladu se zásadou řádné zprávy [...] požádat [společnost Puma], aby předložila doplňkové důkazy dobrého jména starších ochranných známek.“

62. Podle EUIPO Tribunál uvedením této „podpůrné“ povinnosti porušil zásadu kontradiktornosti, která upravuje řízení *inter partes* v souladu s čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009 a zásadu řádné správy. Tribunál podle něj porušil rovněž „incidenčně čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009, použitelný v projednávané věci na základě pravidla 50 odst. 1 nařízení č. 2868/95“²⁰.

63. Je pravda, že nelze opomenout rozlišení učiněné v čl. 76 odst. 1 nařízení č. 207/2009. Ačkoli toto ustanovení uvádí, že EUIPO zkoumá skutečnosti z moci úřední, stanoví nicméně, že v řízení týkajícím se relativních důvodů pro zamítnutí, jako je řízení uvedené v čl. 8 odst. 5 nařízení č. 207/2009, se EUIPO při zkoumání omezí na skutečnosti, důvody a návrhy přednesené účastníky. Článek 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 dodává, že EUIPO „nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili.“²¹

64. Na základě čl. 76 odst. 2 nařízení č. 207/2009 pravidlo 50 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2868/95 stanoví, že v rámci odvolání směřujícího proti rozhodnutí námitkového oddělení „omezí [odvolací] senát přezkum odvolání na skutečnosti a důkazy předložené ve lhůtách stanovených nebo určených námitkovým oddělením [...], pokud se senát nedomnívá, že by měly být vzaty v úvahu další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy podle čl. [76] odst. 2 nařízení [č. 207/2009]“.

65. Podle Soudního dvora „předložení skutečností a důkazů účastníky řízení je [tedy] stále možné i po uplynutí lhůt, kterým podléhá takové předložení podle ustanovení nařízení [č. 207/2009], a [...] [EUIPO] nic nezakazuje přihlídnout ke skutečnostem a důkazům, které byly takto opožděně uvedeny nebo předloženy“²². Jinak řečeno, tato různá ustanovení ponechávají odvolacím senátům EUIPO pravomoc rozhodnout, zda je třeba vzít v úvahu či nikoli další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy, které nebyly předloženy ve lhůtách stanovených nebo určených námitkovým oddělením²³, za podmínky, že ve lhůtě stanovené EUIPO již byly nicméně předloženy důkazy²⁴.

20 – Bod 65 kasačního opravného prostředku.

21 – Kurzivou zvýraznil autor stanoviska.

22 – Rozsudek ze dne 13. března 2007, OHIM v. Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, bod 42); kurzivou zvýraznil autor stanoviska.

23 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 3. října 2013, Rintisch v. OHIM (C-120/12 P, EU:C:2013:638, bod 32).

24 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. července 2016, EUIPO v. Grau Ferrer (C-597/14 P, EU:C:2016:579, body 25 až 27).

66. Jde tedy o možnost EUIPO, a nikoli o jeho povinnost: účastníci řízení „nepožív[ají] [...] bezpodmínečného práva, že bude k [uplatněným skutečnostem a důkazům, které byly předloženy po uplynutí stanovených lhůt] ze strany odvolacího senátu [EUIPO] přihlédnuto, neboť odvolací senát [EUIPO] má naopak prostor pro uvážení ohledně rozhodnutí, zdali je takové zohlednění pro účely rozhodnutí, které má vydat, namístě, či nikoliv“²⁵.

67. Na rozdíl od výkladu napadeného rozsudku, který navrhuje EUIPO, si nemyslím, že Tribunál možnost, kterou EUIPO přiznává článek 76 nařízení č. 207/2009 a pravidlo 50 odst. 1 nařízení č. 2868/95, přihlédnout k důkazům, které účastníci řízení nepředložili včas, přeměnil na povinnost vyžadovat takové důkazy. Povinnost, kterou Tribunál uvedl v bodě 37 napadeného rozsudku, totiž není založena na výše uvedených ustanoveních, ale na zásadě řádné správy, a konkrétněji na povinnosti uvést odůvodnění, kterou obsahuje²⁶.

68. Tribunál odkázal na pravidlo 50 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2868/95 pouze v rozsahu, v němž toto pravidlo „umožňuje“ vyžádání doplňkových důkazů. Nemyslím si přitom, že by to, co Tribunál uvedl, bylo v tomto ohledu stiženo nesprávným právním posouzením.

69. Pravidlo 50 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2868/95 totiž výslovně povoluje odvolacímu senátu EUIPO, aby vzal v úvahu další nebo doplňkové skutečnosti a důkazy, které nebyly předloženy včas. Článek 63 odst. 2 nařízení č. 207/2009 přitom umožňuje odvolacímu senátu EUIPO, aby vyzval účastníky „*tak často, jak je to nezbytné*, aby předložili ve stanovené lhůtě vyjádření ke sdělením, která jim zaslal“²⁷. Kromě toho čl. 78 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009 stanoví rovněž možnost požádat o předložení dokladů a důkazů ve „všech řízeních před [EUIPO]“.

70. Za těchto podmínek s ohledem na povinnost uvést odůvodnění, kterou má EUIPO na základě zásady řádné správy a která je výslovně uvedena v článku 75 nařízení č. 207/2009, se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když uvedl, že odvolací senát EUIPO „měl v souladu se zásadou řádné správy“ požádat majitele starších ochranných známek, aby předložil doplňkové důkazy o jejich dobrém jménu, bylo-li to nezbytné pro odchylení se od zjištění uvedených v dřívějších rozhodnutích a přiměřené odůvodnění jeho rozhodnutí. Jedná se zde pouze o využití možnosti stanovené v čl. 63 odst. 2 nařízení č. 207/2009.

71. Kromě toho pravidlo uvedené Tribunálem zajišťuje rovněž dodržování zásady kontradiktornosti, neboť článek 75 nařízení č. 207/2009 zakazuje EUIPO, aby svá rozhodnutí založil na důvodech, k nimž se účastníci řízení nemohli vyjádřit. Vyzve-li EUIPO osobu podávající námítky, aby předložila doplňkové důkazy, musí dát přihlašovatel ochranné známky možnost, aby se k nim vyjádřil.

72. S ohledem na předcházející je třeba mít za to, že argumenty uplatněné v rámci třetí části prvního důvodu kasačního opravného prostředku a druhého důvodu kasačního opravného prostředku jsou neopodstatněné. Oba důvody kasačního opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout v plném rozsahu.

25 – Rozsudek ze dne 13. března 2007, OHIM v. Kaul (C-29/05 P, EU:C:2007:162, bod 63). Viz rovněž rozsudek ze dne 18. prosince 2008, Les éditions Albert René (C-16/06 P, EU:C:2008:739, bod 142).

26 – Tribunál zde odkázal na body 18 a 20 napadeného rozsudku, které se týkají výslovně čl. 41 odst. 2 Listiny základních práv Evropské unie a povinnosti uvést odůvodnění, kterou stanoví.

27 – Kurzivou zvýraznil autor stanoviska.

73. *Podpůrně*, pokud by Soudní dvůr v tom, co je uvedeno v bodě 37 napadeného rozsudku, shledal nesprávné právní posouzení v rozsahu, v němž se Tribunál odvolal na pravidlo 50 odst. 1 třetí pododstavec nařízení č. 2868/95, v každém případě se mi jeví, že zásada řádné správy, ve spojení s čl. 63 odst. 2 a čl. 78 odst. 1 písm. c) nařízení č. 207/2009, dostatečně odůvodňuje výrok napadeného rozsudku. Za těchto okolností by pochybení Tribunálu nemohlo stačit ke zrušení napadeného rozsudku²⁸.

74. Za těchto podmínek by vzhledem k tomu, že první dvě části prvního důvodu kasačního opravného prostředku uvedené EUIPO na podporu jeho kasačního opravného prostředku nemohou způsobit zrušení napadeného rozsudku, bylo rovněž třeba kasační opravný prostředek zamítnout v plném rozsahu.

VII. K nákladům řízení

75. Podle čl. 138 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 téhož jednacího řádu, se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že společnost Puma požadovala náhradu nákladů řízení a EUIPO neměl ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedenému náhradu nákladů řízení.

VIII. Závěry

76. S ohledem na předcházející úvahy navrhuji, aby Soudní dvůr rozhodl následovně:

- zamítl kasační opravný prostředek a
- uložil Úřadu Evropské unie pro duševní vlastnictví (EUIPO) náhradu nákladů řízení.

28 – V tomto smyslu viz rozsudek ze dne 21. července 2016, EUIPO v. Grau Ferrer (C-597/14 P, EU:C:2016:579, bod 29).